

11. dan

MATI NIKOLI NE PRENEHA BITI MATI

»Če sem čisto iskrena, je tudi moja mama prava spokornica,« je priznala Tamara, »večkrat mi reče, da sem njena pokora.«

»Verjamem, da tako reče,« se je nasmehnil Serafinček, »Vendar ne misli tako. Otroci ste za starše vir veselja in tudi skrbi. Vsaj občasno. Starši, še posebej mame, vas iskreno ljubijo. Takoj za Božjo ljubeznijo je najmočnejša in najiskrenejša ljubezen matere do svojih otrok.«

»Moja mama se večkrat jezi name, če naredim kakšno neumnost. Me tudi takrat ljubi?« je zanimalo Petra.

»Seveda. Mame so včasih hude in takrat povzdignejo glas. Pa ne zato, ker bi vas v tistem trenutku manj ljubile.«

»Bo že držalo. Vendar raje vidim, če je prijazna in nasmejana, kot pa stroga in zadirčna,« je iskreno povedal Peter.

»Starši so vaši najiskrenejši prijatelji,« je nadaljeval Serafinček. »Če vas bodo vsi ljudje zapustili in obsojali, vam bodo starši stali ob strani. Strogi so in vas vzgajajo, ker vas ljubijo. Na ta način vas pripravljajo na tisti del vašega življenja tu na zemlji, ko boste živeli samostojno. Pogosto boste morali sprejemati odločitve, ki bodo zaznamovale vaše življenje. Takrat bodo besede, še posebej pa zgled vaših staršev kot kažipot, da se boste pravilno odločili.«

»So pa tudi starši, ki svojih otrok ne vzgajajo tako strogo. Moja sošolka pravi, da ji starši vse dovolijo,« je ugovarjala Tamara. »Veliko raje bi imela takšne starše.«

»Starši so različni, Tamara. Imajo tudi različne vzgojne prijeme. Na žalost so tudi takšni, ki svoje vloge ne jemljejo dovolj resno in se ne zavedajo, kako odgovorno nalogo so prejeli z rojstvom svojih otrok. Starši so dolžni vzgajati svoje otroke. Vam, otrokom, morajo postavljati pravila in meje, ki se jih morate držati. Samo tako boste odrasli v odgovorne ljudi.«

»Pa je med svetniki kakšna mati, ki je imela težave s svojimi otroki?« je zanimalo Petra.

»Seveda,« je pokimal Serafinček, »ena takšnih je Monika.«

»Kdo je bila Monika?« je vprašala Tamara.

»Monika se je rodila v severni Afriki pred približno 1700 leti. Ko je bila dovolj stara, so jo poročili z moškim, ki ni bil krščen. Bil je pogan, kot pravimo. Imela sta dva sinova. Enemu je bilo ime Avguštin. Bil je zelo nadarjen in starša sta upala, da ga čaka svetla prihodnost. Toda sin se je vdal uživaškemu načinu življenja. Ni priznaval nobenih moralnih načel, ker je živel v prepričanju, da si človek lahko privošči vse užitke tega sveta. Monika je leta in leta molila, da bi Avguštin uvidel svojo zablodo. Sama mu je dajala dober zgled, ker je bila srčno dobra ženska in je živela zelo zgledno. Tudi njen mož je sprejel Jezusa in se dal krstiti. Šele po mnogih letih je Avguštin spoznal, da živi narobe. Da smisel življenja ni v uživanju, temveč v služenju Bogu in ljudem. Spoznal je, da si v teh nekaj letih na zemlji lahko prisluži večno srečo pri Bogu. Spreobrnil se je in pozneje postal celo škof.«

»Upam, da tudi moja mami moli zame,« je vzdihnil Peter.

Naloga: Za večerno molitev preberi zgodbo iz Svetega pisma.